

Március 15.

— Irtá: Kőrödy Ferenc. —

Pacsirtadal zendül a magasba:
Tavaszodik... még sincs ránk tavasz ma...
Nagymárcius tizenötödike
Még egyszer — hajh — megismétlődik-e?

Kispacsirta!... ne dalolj most nekünk,
Nagy gyászunk van, buban, bajban élünk:
Ős hazánk roncs... Szerte-széjjel tépték
Ólálkodó éh-ebek, pribékek...

De, tán mégis... Dalolj kis pacsirta!
— Nótádat az örök Isten irta —
Ugy vigasztal, úgy biztat az a dal:
Feltámadást hordasz te magaddal.

Pacsirtadal — ősi mint a zsoltár —
Mégis... mintha ma újra uj volnál...
Uj életet, kikeletet hirdetsz,
Reménységnek szent hitével ihletsz!

Neked is van — magyar — ilyen nótád:
Szedd elő hát, vedd elő ma kótád...
És dalolj... és dalold... ami fakaszt
Föltámadást, kikeletet, tavaszt!

Régi, sok dal szól ezekről hozzád;
Végre is majd... tavasz tavaszt hoz rád:
Nem örök a bün... a gaz Triánon...
„Lesz még egyszer ünnep a világon!”